

„Prežil som veľmi šťastný život a chcel by som, aby ste všetci ten svoj prežili rovnako šťastne. Šťastie nenájdete v bohatstve, v úspešnej kariére či v pôžitkárstve. Prvý krok smerom k šťastiu urobíte, keď si už ako chlapci budete pestovať zdravie a silu, aby ste v dospelosti boli užitoční a mohli si užívať život.“

Robert Baden - Powell

Úvodné slovo

„Keď vyrastiete, budete mať volebné právo a začnete sa podieľať na vláde svojej krajiny. Mnohí z vás sa asi automaticky priklonia k rovnakej politickej strane ako rodičia alebo priatelia. Na vašom mieste by som to nerobil. Počúvol by som si, aký má ktorá strana program. Keď počúvate hovoriť zástupcu jednej strany, máte pocit, že je to tá jediná pravá a všetky ostatné nestoja za nič. A keď si počúvnate inú stranu, bude sa vám zdať, že jediná správna je práve táto, a tá prvá nemá pravdu.“

Dôležité je počúvať všetky, ale nenechať sa presvedčiť žiadnou z nich. Rozhodnite sa samostatne a rozmyslite si, čo je najlepšie pre celú krajinu – nenechajte sa strhnúť nejakou miestnou záležitosťou a voľte tú stranu, ktorá ide správnym smerom, usiluje o dobro vašej krajiny.

Mnoho ľudí sa nechalo oklamať niektorými novými politikmi, ktorí prišli s novými, extrémnymi myšlienkami. **Nikdy neverte jednému človeku, pokiaľ jeho myšlienky nepreskúmate zo všetkých strán. Extrémne myšlienky sú dobré len málokedy. Keď sa pozriete do histórie, zistíte, že vôbec nie sú nové a že vo väčšine prípadov zlyhali.“**

„... mali by sme byť opatrní pri vstúpaní patriotizmu našim chlapcom a dievčatám, aby nešlo o taký patriotizmus, ktorý prekračuje úzke chápanie končiace pri vlastnej krajine, a tak zapríčiňuje podozrievavosť a nepriateľstvo k druhým. Naš patriotizmus by mali byť širší, vznešenejší. Mal by uznávať spravodlivosť a miernosť pri nárokoch na druhých a mal by našu krajinu viesť k priateľstvu s inými... národmi sveta. Prvým krokom k takémuto stavu je rozvíjanie mieru a dobrej vôle v rámci našich vlastných hraníc. Učíme mládež oboch pohlaví praktizovať tieto myšlienky, aby sa stali jej životným návykom; aby už ďalej nejestvovala podozrievavosť mesta k mestu, triedy k triede a náboženstva k náboženstvu. Potom môžeme rozširovať tento dobrý pocit i za hranice k našim susedom...“

Baden Powell

Scouting for Boys

Scouting and Yout Movements

www.storocnica.sk

...keďže ma nenapadlo nič hodnotné, ako sa vám prihovoriť, nechal som hovoriť nášho zakladateľa... toto číslo je viac venované práve B.P-mu, keďže nedávno sme slávili Thinking day... nech sa vám oblasťník dobre číta...

Yan

OBSAH

Úvaha – 3

Dobrodružstvo – 5-6

Oldskauti – 7

Tip – 8

Muzika – 9

Zamyslenie – 9

Projekt – 10

Fotografia – 11

Zaujímavosti – 12-13

Motivácia – 15

Skúsenosť - 16

Filomenský turnaj 2012

Vianočné sviatky sú za nami a s tým aj pohoda, ničnerobenie, malo pohybu a leňošenie. Preto už tradične 27-eho decembra, na Filoménu usporadúva 49. zbor Geronimo športový deň.

Účastníci sa zišli z rôznych kútov východoslovenskej oblasti. Okrem hosťiteľského tímu A-team sa do bojov o putovný pohár prihlásili aj JRD (Košice), Červeňáci (Sabinov – 112 zbor), Dzivé Kone (oddiel dospelých skautov Prešov), Medvedziky (oddiel rodinného skautingu Prešov) a už tradične Rekreatanti (Prešov) so svojim vždy originálnym lookom.

Po úvodnej rozcvičke a rozlosovaní (veľmi nešťastnom...) sa začali boje o pohár v troch disciplínach: volejbal s plnou sieťou, šiškobal a lakros. Počas prestávok sme si vyskúšali netradičné hry ako napríklad CornHole, Mólky, Krokot.

Aj napriek tomu že volejbal vyhrali Dzivé Kone, šiškobal Medvedziky a lakros A-

team, celkovým víťazom sa tohto roku, ako aj minulého, stali Červeňáci. Získavajú putovný pohár a držia rekord v počte za sebou idúcich víťazstiev (dva).

Minuté kalórie sme výdatne poplnili koláčikmi a bagetami. Nie je podstatné koľko sme zhodili, alebo koľko pribrali, dôležité je, že sme niečo pre seba urobili a zabavili sme sa.

Takže o rok čakáme aj vás...

Erik Prestl

foto: Barborka Kovalíková

športové vtipy:

Ja športujem len rekreačne...
Vrhám tieň, pozerám do diaľky
a leziem na nervy, inak nič...

Rozprávajú sa dvaja futbalový fanúšikovia:

- Ty fandiš Schalke 04?
- Nie, ja fandím Žiline 07!

VTIPY

Rudolfovo veselé okienko

Umre miliónar a právnik číta zaveť: "Mojej staršej dzifke odkazujem majetok vof Vysokych Tatroch. Mladšej dzifke odkazujem akcie vof šických firmoch. A mojemu synovi, co furt hvarel, že - zdravie je dôležitejšie ako peniaze -, odkazujem ceple gače, dva naťelniky, ponožky i šušťakovu supravu !"

Svadobčania prídu k fotografovi. Ten preruší vravu prítomných slovami:

- Vážení! Rád by som ofotografoval najšťastnejšiu dvojicu tohto večera. Prosím matku s dcérou, aby pristúpili.

Zásada ponovembrových vlád: Čo môžeme zdraziť dnes, neodkladajme na zajtra!

Jel'cin a Clinton sa dajú zmraziť na 50 rokov. Po rozmrazení si vypýtajú noviny. Prvý číta Jel'cin a smeje sa:

- Ha, ha-piaty zjazd komunistickej strany v USA. Potom noviny zobere Clinton a vybuchne od smiechu.

- Čo sa smeješ?

- Ale nič, len žiadne nové konflikty na fínsko-čínskych hraniciach.

Jeleň Rudolf

Byť skautom, to nie je len o dobrodružstve...

V Čechách prebehli prednedávnou prezidentské voľby. V druhom kole ostali v hre dvaja kandidáti. Ako inak – jeden sprava, druhý zľava. Už asi býva zvykom, že do predvolebnej kampane sa zapájajú známe osobnosti. Prekvapivé však bolo, že jedného z kandidátov podporili verejne aj niektorí kňazi a akademická obec. Z viacerých strán sa ozývali hlasy, že by to nemali robiť, že im to nepatrí, že na to nemajú právo. Prinútilo ma to, zamyslieť sa. Je to naozaj tak? Majú takíto ľudia mlčať preto, lebo v našich krajinách je demokracia a každý má slobodné právo rozhodnúť sa? Je to vôbec argument, prečo by to robiť nemali?

Z argumentov, prečo by sa títo ľudia nemali vyjadrovať k politickej scéne, ma nenadchol ani jeden. Ved', ak to môže urobiť napríklad taký Jožo Ráž, tak prečo nie hocikto iný. Skôr ma napáda niekoľko dôvodov, prečo by sa nielen mohli, ale mali takýto ľudia vyjadrovať k veciam verejným.

Prvý – Akademickú obec a kresťanských predstavených môžeme považovať za inteligenciu národa. A tým nemyslím nič nerobiacich aristokratických intelektuálov sediacich po kaviarňach bafkajúcich fajočku mieru. Myslím odborníkov v rôznych oblastiach uznávaných nielen na Slovensku, ale aj vo svete. A kto iný, ak nie študovaní ľudia, sa majú vyjadrovať k politickej situácii v krajine? Samozrejme, je nutné brať do úvahy, že do akademickej obce patria taktiež všelijaké „individuá“.

Záleží však, či ide len o sympatie a finančnú odmenu za podporu, alebo či ide o ideály. A tu zacitujem vyjadrenie, ktoré sa dostalo do rúk mne. Posúďte sami: „*Jsmo přesvědčeni, že XY může prezidentskému úřadu vrátit důstojnost a hodnoty tolerance, spravedlnosti a velkorysosti, a přerušit tak linii politiky lži, manipulace a mnohostranné nevraživosti. Politiky, které ... skutečnou snahou bylo a je minimalizovat vliv společnosti na politické dění, na omezení korupce ve státní správě, na účinné*

vyšetřování hospodářské kriminality a na neprůhledné financování veřejného prostoru.“

Vo mne toto prehlásenie vzbudilo dojem ľudí, ktorí nehovoria len o blízkej minulosti, ale aj o tej „nie tak dávnej.“ A to je druhý dôvod. Mnoho ľudí, a to nielen zo spomínaných kruhov, zažilo prenasledovanie, väznenie, ideologický dohľad... Niektorí emigrovali a tam (snáď aj skôr □) prišli na to, že napr. genetika nie je buržoázna pveda. Tak kto, ak nie títo ľudia majú právo verejne vystúpiť a zastať sa svojich ideálov?

Tretím dôvodom je rôznorodosť občanov, ktorých by sme mohli rozdeliť do troch skupín. Prvou je skupina, ktorej politický názor je natoľko silný, že by ho nezmenil ani Chuck Norris. Do druhej skupiny patria občania, ktorých politický názor je získateľný za predvolebnú klobásku. Obom skupinám žiadne ovplyvňovanie nehrozí. Tretiu skupinu tvoria bežní ľudia, zväčša obdarení rozumom a slobodnou vôľou. Vyjadrenia inteligencie národa by mali byť pre nich podnetom na uvažovanie pred významnou voľbou. Je logickejšie dať na názor kriticky mysliacich ľudí alebo padajúcich a vychádzajúcich hviezdíček shoubiznisového neba?

Večná sláva tomu, kto to vydržal až sem. Stavím sa, že sa celú dobu pýtate: „Čo to má s nami?!“ Držte si klobúky, prichádzame k jadrú veci.

Niekde uprostred definície skautingu nájdete slovičko apolitický. Skauting je apolitická organizácia. Pod tým je možné predstaviť si všeličo. Napríklad aj to, že ako skaut by som o politiku nemal „zavadiť“. Ved' sme mládežnícka organizácia a deti sa predsa o politiku nezaujímajú. Hmhmhm... aj vám tu niečo nesedí? Nie je v tej istej definícii našej organizácie napísané aj to, že skauting vychováva zodpovedných mladých ľudí? Neskladáme sľub, že si budeme plniť povinnosti voči Bohu a vlasti?

Samozrejme, sme apolitickou organizáciou. A tak to je dobré. Nebolo by predsa správne, ak by sme sa mali cítiť zaviazaní politickej strane a jej názorom preto, lebo nám poskytli finančnú podporu. V tomto smere je postoj skautingu príkladný. Ako skautom nám má ísť o skutočné dobro, a nie o subjektívne a okamžité „dobrá“. Na druhej strane tým, že skauting stojí na pevných základoch, ktoré predstavujú hodnoty skautského zákona a sľubu, by skaut mal byť človek s jasným postojom. A to nie len politickým, ale aj sociálnym, náboženským a svetonázorovým. Pretože sme to práve my skauti, kto predstavuje budúcnosť. My sme soľou zeme a svetlo sveta. Máme prichádzať na pomoc ako horiace fakle ľuďom strateným v tme.

B.-P. nám dal pekný návod, ako to máme docieľiť. Najprv, už ako víťatá, „máme byť stále lepšími.“ Máme sa vzdelávať, zaujímať o svet, o dianie v ňom a v neposlednom rade máme vychovávať svoje svedomie. Máme byť hľadači dobra. Táto prvá rada nás zaraďuje medzi inteligenciu národa. A tú by malo byť počuť. Potom máme „byť pripravení.“ Pripravení zužitkovať naše názory, vedomosti, zručnosti a máme byť pripravení pozbierať tú rytiersku chrabrosť (možno aj po táborovej lúke) a postaviť sa na stranu dobra, keď si to od nás vyžiada.

Ku príkladu by nám slúžilo určite mnoho skautov (keby sme o nich bohužiaľ nevedeli tak málo), keď totalitný režim skauting zakázal.

Zákaz mal umlčať nás a hodnoty, ktoré hlásame. To skauting zaraďuje medzi prenasledovaných. A práve preto by sme dnes nemali byť ticho a v kúte.

Možno aj na pamiatku tých, ktorí skautingu obetovali viac, ako len voľný čas, by sa skauting (a skauti) mohol viac angažovať do vecí verejných. Vedieť povedať, že niečo nie je správne a že s tým ako organizácia nesúhlasíme. Alebo že niečo je skvelé a má to hĺbku, a preto sa s tým ako organizácia stotožňujeme.

Dúfam, že si teraz na družinovke nezostrojíte transparenty a nepôjdete skandovať pred najbližší mestský úrad. Takto to nebolo mienené. Skôr to chcelo oprášiť tie hodnoty, na ktoré sme popri všetkých skautských dobrodružstvách trochu zabudli.

Mária Malinová - Maša

AKCIA

V zimnom raji...

Po zákaze skautingu v roku 1970 radcovia 4.oddielu Prešov založili klub Roverská päťka a v skautovaní už bez organizácie pokračovali ďalej. Keďže okolo nich sa „nabaľovali“ aj ostatní skalní členovia oddielu niekedy na prelome rokov 1971 – 72 zmenili názov na T.O Roveri Prešov. Postupne do osady prichádzali aj noví členovia „rovnej krvnej skupiny“, ktorí predtým členmi Slovenského Junáka neboli. Vytvorila sa skupina mladých ľudí, zohraný kolektív ktorý v 70-tych rokoch vyvíjal bohatú činnosť. V ďalšom desaťročí si založili rodiny, či za zamestnaním sa rozliezli po celom Slovensku. V činnosti nastal útlm, ale neprerušila sa.

Ich „srdcovou“ záležitosťou sa stali zimné prechody roklinami Slovenského raja. Prvý, spojený s bivakom na Glaci sa uskutočnil začiatkom marca 1972. Z ôsmich účastníkov bolo šesť bývalých členov Slovenského Junáka, dvaja „noví“. Vydržalo to do roku 1988, kedy jeden deň posledného novembrového víkendu prešli roklinou Suchá Belá na Kláštorisko a prielomom Hornádu späť na Podlesok.

V roku 1989 nastali búrlivé politické zmeny a obnovenie skautingu. Ing. Mihalič, Sabanoš a Mikloš sa zapojili do jeho obnovy. Na rokliny nebolo času. Prechody sa obnovili až v januári 1991. Na rozdiel od predchádzajúcich rokov sa stali iba „pánskou jazdou“ a trvajú celý víkend.

Tohoročná akcia sa uskutočnila v dňoch 2. až 3. februára. Na akcii sa nás zúčastnilo rovných dvadsať. „Zliezli“ sa z celého Slovenska.

Od Bratislavy až po Humené. Autá sme zaparkovali v Stratenej. Výstižný názov, Stratená bola naozaj stratená v kope snehu. Trasa mala viesť prechádzkovým terénom do Dediniek, odtiaľ prebehnúť na Biele Vody a Zejmarskou roklinou vystúpiť na Geravy, kde bolo zabezpečené ubytovanie. Od Stratenskej píly však prechádzkový turistický chodník „zmizol“.

Nasledovalo úmorné brodenie snehom. Zo svahu bol fantastický pohľad na snehovú frézu, ktorá spriechodňovala železničnú trať. Čas pochodu sa zvyšoval na dvojnásobok času uvádzaných na turistických ukazovateľoch. Presun z Dediniek na Biele Vody bol síce menej náročný ale v Zejmarskej rokline zasa ani stopy. Rokliny sú každú zimu iné. Niekedy je veľa ľadu, niekedy vysoké prietoky vody, inokedy záplava snehu. To bol tohoročný prípad. Stupy, rebríky a reťaze hlboko pod snehom. Človek by neveril, že tam naozaj sú. Výnimkou boli iba dva rebríky len preto, že boli úplne kolmé. Druhý deň jedenásť ľudí zostupovalo neznačkovanou Glackou cestou, ktorá aspoň trochu bola prepluhovaná. Zbytku nestačila túra z predošlého dňa. Zostupovali Malým Zajfom a brodenie vysokým neprešľapaným snehom malo reprízu.

V žiadnom prípade by som túto akciu neprezentoval v súvislosti s organizáciou Slovenský skauting. Ved' členmi SLSK sú dnes iba dvaja z nich. Sú iba dobrou partou ľudí s rovnakými záujmami, ktorých nezastrešuje žiadna organizácia.

To, že kamarátstvo a vzájomné kontakty pretrvali desaťročia, že tradícia zimných prechodov roklinami Slovenského raja prekročila štyridsiatku však môžu ďakovať jednoznačne skautingu.

Prajem aj dnešným skautom a skautkám aby po štyridsiatich – päťdesiatich rokoch si mohli povedať, že priateľstvá získané za mladi v skautingu stále fungujú.

Vráťme sa ešte k roklinám Slovenského raja. V zime majú neobyčajné čaro. Naším skautom a skautkám nie sú neznáme. V roku 2011 v rovnakom čase ako my „operoval“ aj kysacký oddiel. S tým rozdielom, že my boli ubytovaní na Podlesku, oni vo Výdrníku. Toho roku nás o týždeň „predbehli“ prešovské Dživé kone zo 49.zboru.

Na druhej strane ale netreba zimné podmienky podceňovať. Ide o náročné túry v exponovanom a niekedy aj v nebezpečnom teréne. Výstroj musí zodpovedať terénu, opatrosť je mieste. V každom prípade tým roverom a roverkám, ktorí zimný prechod roklinami ešte neskúsili, takúto akciu vrelo odporúčam.

Jozef Mikloš - Mufi

Žluté trabanty projely Jižní Ameriku od severu k jihu!

...když se chce, tak to jde!

Po více než třech měsících putování projel cestovatel Dan Přibáň a jeho žluté trabanty spolu s mezinárodní česko-polsko-slovenskou posádkou s maličkým polským fiatem a Jawou 250 celou Jižní Ameriku od Guyany, až po nejjihnější místo Ameriky dosažitelné autem - radarovou stanicí Moat na konci poslední cesty kontinentu. 16 578 kilometrů tím nejtěžším a nejkrásnějším, co může Jižní Amerika nabídnout.

„Cílem většiny transamerických výprav je město Ushuaia v Patagonii, jenže se dalo jet ještě dál, tak jsme tam vyrazili,“ komentuje to vedoucí výpravy Dan Přibáň. A tak se auta vydala z nejjihnějšího města světa ještě o 150 kilometrů dál. „Trabanti zažili už ledasco. Projeli jsme s nimi Hedvábnou stezku, Afriku od severu k jihu - ale Jižní Amerika byla nejtěžší. Třetinu cesty jsme jeli mimo asfalt, občas po cestách, kam se bojíte vjet i s náhonem na všechna kola, a další třetinu ve výškách kolem 4000 metrů nad mořem,“ doplňuje Přibáň.

V Brazílii projela výprava nejobtížnější cestu Amazonie - oficiálně uzavřenou silnicí napříč deštným pralesem, obávanou BR319. „Občas to bylo na hraně, nebo spíš za ní... Propadli jsme se do shnilého mostu, vyprošťovali auta z jam, do kterých se vešla celá, a nakonec začalo pršet. Bylo to náročné, ale proto jsme to dělali, abychom ukázali, že když se chce, všechno jde,“ vysvětluje Dan Přibáň, proč je projetí právě tudy takový úspěch.

V peruánských Andách vystoupali dva žlutí trabanti až do výše 4868 m. n. m. – nejvýše, kam kdy vyjelo auto s dvoutaktním motorem! I zde měl vedoucí výpravy jisté pochyby:

„Nevěřili nám, že to zvládneme, a abych pravdu řekl, sami jsme si nebyli jistí, jestli to půjde.“ Auta ztrácela s každými tisíci metry výšky 10 % výkonu, který je mizerný už na úrovni Máchova jezera – pouhých 26 koní. Přesto dokázala jet stovky kilometrů ve čtyřtisícových výškách. „Když jsme vyjeli nad 4000 metrů poprvé, oslavovali jsme... A pak zvrátili z výškové nemoci. Po pár týdnech nám jízda čtyři kilometry nad mořem přišla normální a bezproblémová,“ usmívá se Dan.

Žluté turné s Krtečkem po peruánských horských školách – cestovatelé jezdili od školy ke škole a promítali dětem Krtečka. Vyprošených přídavků bylo tolik, že se vše protáhlo o několik dní.

„Nesedí nám výpravy, které se schovávají za dobročinnost,“ komentuje to Dan Přibáň. Na druhou chtěli cestovatelé pomoci těm, kteří pomáhat umí. V Jižní Americe to byla nadace Inka (www.inkaperu.cz), podporující školy v chudých částech země. „Prostě jsme chtěli udělat dětem radost a dát o nich vědět. Oboje se povedlo. Díky našim reportážím se našlo už několik nových donátorů podporujících přímo jednotlivé děti. Mělo to smysl.“

Expedice málem skončila v první třetině! „Vyrazili jsme po pacifické pláži, udělali chybu a auta nám málem sežral příliv a vlny,“ popisuje Dan největší problém celé cesty. Prvním cílem výpravy bylo přejet Jižní Ameriku od Atlantiku k Pacifiku. Romantická jízda po pláži však skončila extrémně neromanticky. Jawa se v písku nečekaně nezastavila a zbytek týmu s ní, aby pomohl. Načež přišel příliv. „Oceán se valil na naše auta.“

Tam a zase zpátky. Slaný nálev vody a písku. Během vteřin byla kola zabetonovaná. A valily se další vlny...“ Nakonec se auta podařilo zachránit. Bylo to ale poprvé v historii trabantích výprav, kdy mohl tým přijít o svá auta.

Rychlostní rekord na největší solné pláni světa! Nakonec, dle očekávání, sice nepadl, ale trabanti se projeli po Salaru de Uyuni v pustině Bolívie. „Neskutečný řídicí zážitek jízdy po nekonečnu,“ řekl k tomu Dan Přibáň. Na Salar jezdí hodně cestovatelů, ale jen málokdo vlastním autem. „Jedete bez hranic, nemusíte držet volant, nic. Máte pocit, že letíte mezi modrou oblohou a oslnivě bílou plání,“ dodává Dan. „Toto je nejlepší zážitek, aký som na tejto ceste zažil,“ shrnul to Marek Slobodník, jedoucí na 55 let staré Jawě 250.

Na radarové stanici Moat, respektive v Ushuaie, ale výprava nekončí. Trabanty, maluch a jawa mají před sebou ještě 3000 kilometrů do Buenos Aires, odkud se vypraví domů. Auta poplují lodí do Hamburku, posádka pak přiletí 29. ledna ve 14:30 na pražské Letiště Václava Havla, kde vás rádi uvidí a zodpoví vaše dotazy.

O expedici

Trasa expedice vedla tím nejnáročnějším, co lze v Jižní Americe najít. Auta doplula do zapomenuté

Guyany na severovýchodním pobřeží. Odtud se vydala do srdce pralesa v Brazílii, pak do Peru přes andské průsmyky, na pobřeží Pacifiku do Chile na konec panamerické dálnice. Odsud doplula na začátek nejkrásnější silnice Jižní Ameriky – Carreteru Austral – která cestovatele dovedla na hranice Argentiny, odkud se vydali na nejjižnější místo Ameriky dosažitelné autem.

Mezinárodní posádka

Mezinárodní posádku tvoří zkušený tým cestovatelů, filmařů a fotografů v čele s Danem Přibáněm, který svým žlutým trabantem projel v roce 2007 Hedvábnou stezku v Asii a o dva roky později Afriku od severu k jihu. Dokument

Trabantem napříč Afrikou je nejlépe a nejvíce hodnoceným dokumentem roku 2011 na ČSFD. Film vyhrál dvě hlavní ceny na Mezinárodním festivalu outdoorových filmů, hlavní cenu festivalu Neznámá země a několik dalších ocenění.

Tisková zpráva
www.transtrabant.cz

OCENENIE

Tretí strieborný trojlístok na východe Slovenska

Najvyšším dievčenským vyznamenaním u nás je už od prvej Československej republiky RAD STRIEBORNÉHO TROJLÍSTKA. Počet jeho nositeľiek nikdy nemôže presiahnuť číslo sedem. Počas existencie skautingu toto najvyššie vyznamenanie získali aj tri skautky – činovníčky z východného Slovenska.

Dňa 21.mája 1969 pri príležitosti 50. výročia slovenského skautingu bol udelený rad Strieborného trojlístka Alžbete Smatanovej z Prešova a Márii Mikulovej z Bratislavy.

Alžbeta Smatanová, rodená Uhnáková bola skautskou legendou nielen v Prešove, ale aj v rámci Slovenska. V skautingu zastávala rôzne funkcie. Od vodkyne oddielu, neskôr zboru, až po miestonáčelníčku Slovenského Junáka v roku 1945. Bola inštruktorkou Dievčenskej lesnej školy. Prvýkrát ju vyznamenával osobne náčelník Zväzu junákov – skautov a skautiek RČS A.B. Svojsík v roku 1928 vyznamenaním Skautská láska.

Mária Mikulová bola z Bratislavy a tá, ako zo zemepisu vieme, neleží na východe Slovenska. Mária Mikulová, rodená Juhászová pochádzala z Košíc, kde už v roku 1932 viedla 1. oddiel skautiek. Do Bratislavy sa presťahovala až po obsadení Košíc Maďarskom v roku 1938. Preto ju zaraďujeme k „naším“ východniarkam.

Na tretie udelenie radu sme si museli počkať 44 rokov. Na malom sneme 26. januára t.r. bol Strieborný trojlístok

udelený *Anne Treľovej – Tanke* z Vranova nad Topľou.

Po obnovení skautingu v roku 1990 sa sr. Tanka aj s manželom zapojila do obnovy skautingu vo Vranove. Získala inštruktorský dekrét SÚLŠ, zapájala sa do práce dievčenského kmeňa pri náčelníctve, aj organizovaní Dievčenskej lesnej školy.

Na VI. sneme SLSK bola zvolená za náčelníčku dievčenského kmeňa. V 90-tych rokoch aktívne pracovala aj v rodnom meste Vranove, kde viedla dievčenský oddiel. Na IX.skautskom sneme v Trnave bola zvolená za prvú miestonáčelníčku. Túto funkciu vykonávala dve volebné obdobia.

Od roku 2002 bola oblastnou inštruktorkou Východoslovenskej oblasti. Mnohí si dodnes pamätajú oblastné akcie, ktoré sa uskutočnili v Škole v prírode v Juskovej Voli, kde bola riaditeľkou. Uskutočňovali sa tam oblastné, aj nadregionálne kurzy (napr. SLOPI), oblastné porady a podujatia, napr. v roku 2004 oblastný zraz s rekordným počtom účastníkov.

V druhej polovici sa aj oblasť k sr. Tanke zachovala macošsky. Skauting vo Vranove nad Topľou sa rozpadol. Krátku pamäť mala aj oblasť. Vďaka „starým“ kontaktom sa stále registrovala. Naposledy v Bratislave a nakoniec oldskautkám zo západného Slovenska môžeme východniari ďakovať, že ju navrhli na najvyššie skautské vyznamenanie.

Je ocenením jej nezištnej práce v skautingu nielen na celoslovenskej úrovni, ale aj skautskej práce na regionálnej úrovni. Za to jej patrí aj naše poďakovanie. Získaným ocenením zviditeľnila a posunula skauting vpred aj v celej našej oblasti.

Oblastná rada sr. Tanke blahoželá k udeleniu radu Strieborného trojlístka a praje do ďalších rokov v skautskom, osobnom, aj profesnom živote mnoho elánu, šťastia a zdravia.

Oblastná rada

Quo vadis oldskauting – reakcia KDSS

Reakcia na článok Quo vadis oldskauting uverejnený v Oblastníku v decembrovom čísle roku 2012.

Pojem oldskaut je špecifikum skautingu 20 rokov v ČSR. Označovali sa takto skauti, ktorí odrástli a neboli vodcami oddielov. Teda boli to celkom mladí muži, po 18 veku. Neskôr pribudli aj dospelé ženy. Sám som bol istý čas vodcom oddielu OS v Junáku a preto tieto veci poznám. A v SLSK je to v súčasnosti takmer to isté, iba do veku 26 rokov sú ešte roveri a roverky. Čiže aj keď sa niekto cíti byť roverom vo veku 30 rokov, je vlastne dospelý, teda oldskaut. Ale dnes to nie je u nás oficiálne oslovenie dospelých skautov, ale akési familiárne oslovovanie navzájom.

Po obnove skautingu, v roku 1989 existovali v SLSK tri kmene. Po nešťastnom zrušení kmeňa dospelých, v roku 1994, sme zostali doslova na periférii SLSK. Myslíš si, že snahy niektorých „klasických oldskautov“ boli zbytočné, keď chceli, aby mali oldskauti dôstojné miesto v SLSK? Ja si myslím že nie. No žiaľ za ten dlhý čas ignorácie vedenia skautingu došlo nielen k poklesu členstva, ale aj k morálnemu znehodnoteniu slova „oldskauting“. To, že sa dostal opäť skauting dospelých na túto úroveň, môžeme poďakovať ľuďom, ktorým sa to podarilo. A nie ich ignorovať a hádzať im obrazne povedané „polená pod nohy“. To, že sa im všetko nedarilo je možno ich chybou, ale pomohli im tí mladší?

Každý sa zavrel do svojho oddielu či klubu. Bol som v minulosti na viacerých Zhromaždeniach KDSS. Prečo tam nechodili tí mladší oldskauti? Prečo sa nechceli dostať do vedenia? Preto je dnes vedenie Kruhu prestarlé.

A aj keď sa snažíme komunikovať s vodcami oddielov OS, reakcia je mizerná. Ako potom môže rada pomáhať oddielom a klubom OS, keď nie je o to záujem?

Brat Mufi. Poukazuješ, že vo vašej oblasti sa dospelí skauti nestotožňujú s KDSS. Viacerí sa ani neregistrujú. Poznajú títo skauti, čo robí rada kruhu, aké má ciele, prečo vlastne tu je? Ako môžeme mať na nich vplyv, ako sa môžeme s nimi stretnúť a dohodnúť sa čo chcú, keď nie je o to záujem? A nie je to viac vina zborových vodcov, že si týchto ľudí nevyšimajú? Nie je to chyba tých starších „roverov“ alebo mladších dospelých skautov v zbere, že nemajú záujem o tých starších, ako ty hovoríš „klasických oldskautov“? Rada nemá také prostriedky, aby každého navštívila zvlášť. Máme aj jednanie rady po oblastiach, kde pozývame aj vodcov oddielov OS. Myslíš, že sú ochotní prísť? Tak potom ako na to? Porad'.

Aj keď je dnes trochu iná situácia v rade Kruhu, vzťahy s oddielmi sa veľa nezmenili. Je tu snaha lepšej komunikácie, chceme realizovať viac stretnutí členov Kruhu, viac kurzov. Chceme vydať brožúrku pre OS, príručku pre táborových kuchárov. Vytvorili sme spoločne s Gildou Slovenska strechovú organizáciu Dospelí skauti a skautky slovenského skautingu, ktorá je priamo členom medzinárodnej skautskej organizácie pre dospelých ISGF. Ale prečo to všetko robíme. Myslíš, že k vôli funkciám, alebo pre vlastné potešenie? Nie, je to pre slovenský oldskauting, pre jeho členov.

V poslednom čase sa nám aj darí dobre spolupracovať s Náčelníctvom. Viac akceptujú naše pripomienky a návrhy. Pripomienkovali sme tiež Organizačný poriadok. Hlavne v štáti o prideľovaní strieborných lístkov a trojlístkov.

Snažíme sa aj spolupracovať s rovermi. No žiaľ, zatiaľ nie je s kým. Roverský kruh neexistuje. Zložitá spolupráca je s oblastami. Jednak ich viac nepracuje a potom sú tu námietky, že tam nemá zástupca rady KDSS čo robiť. Vid' VSO. A tiež je tu nedostatok schopných ľudí, ktorí by boli ochotní zastupovať radu Kruhu v oblastných radách.

Je tu ešte otázka, prečo sa OS nezúčastňujú na podujatiach rady? Údajne zlá motivácia. Nevie, ako by sme ich mali viac motivovať. Preplácame polovicu cestovného, pobyt je skutočne nenákladný, pozvánky posielame zavčasu, akcie sa robia väčšinou cez víkendy. Pri akciách sa zohľadňuje aj zdravotný stav. Dovezieme účastníka autom aj zo stanice vlaku či autobusu. Žiadne podujatie nie je pre zisk. Na akcie máme aj vyčlenených čas finančných prostriedkov z ústredia. Porad', ako motivovať viac členov Kruhu, ako ich dostať na akciu. Žiaľ, opäť je tu iba skupina „skalných“. Iba zopár „klasických oldskautov“, ktorí doslova zachraňujú dobrú povest' slovenských dospelých, oldskautov. Musíme si uvedomiť, že títo ľudia ochotne a bez akékoľvek odmeny pracujú alebo pomáhajú rade. Opäť by som chcel vyzvať mladých oldskautov, alebo mladých dospelých skautov, na spoluprácu a pomoc rade. Pomôžte nám prosím, bude to na osov vám aj oldskautingu na Slovensku.

A na tvoj dotaz „kam ideš slovenský oldskauting“ odpovedám: tam, kam pôjdeme, ale všetci a spolu.

Vlado Janečka – Bobor
predseda KDSS

AccuRADIO

Klasické rádio nepočúvam už nejaký ten rok. Najprv som sa vzdala komerčných, neskôr aj FM-ka, ktoré ma niečím (a dodnes neviem čím) začalo iritovať. Uchýlila som sa teda k počúvaniu albumov interpretov, ktorí ma oslovili. Zväčša to bolo po tom, ako som videla ich klip na istej hudobnej stanici – MTV to nebola.

V mojej obľúbenej kaviarni hrala vždy skvelá hudba. Taký príjemný mix 60-tych rokov dokonale podčiarkoval celkovú atmosféru. Spočiatku som si myslela, že ide o MP3 playlist, no neskôršie moje uši odhalili opak. Jedného pekného dňa som s malou dušičkou poprosila obsluhu o stránku, z ktorej tieto klenoty púšťajú. Slečna prišla s lístočkom, na ktorom bolo napísané www accuradio.com. Celá natešená som sa ponáhľala domov, aby som to vyskúšala.

Rýchlosťou svetla bol môj notebook zapnutý, stránka načítaná ani neviem kedy. Na obrazovke mi zrazu svieti milión kanálov a ja odrazu neviem, ktorý hudobný kanál si pustiť. 60s? 80s? Kapely s divokými účesmi rokov 80-tych? Indie Rock? Classic Rock? Metal? Jazz? Klasiku? Soundtracky? TheBeatles? New Country? Klikla som asi naslepo... už si nepamätám, čo to bolo, ale dodnes mi toto rádio hráva pri učení, písaní prác, článku do Oblastníka (práve mi hrá kanál No Rap).

Okrem klasického rozdelenia hudby podľa žánrov, je tu delenie aj tematické (napr. Vianočné, Halloween, TheBeatles, Bob Dylan, Deň matiek, Love Songs nesmú chýbať). Rádio sa snaží kráčať s dobou a tak napr. o pesničku, ktorá Vás momentálne chytí za srdce, sa môžete podeliť s priateľmi na Facebooku, Twitteri... rádio ešte nemá aplikácie na iPhone a podobne, no veľa vody v Toryse nepretečie a bude aj to...

Stránka je síce v angličtine, ale myslím si, že aj človek, ktorý ovláda len základy ju vie bezproblémovo obsluhovať. Všade sú piktogramy, ktoré poznáme: play/pause, pridanie/stiženie hlasitosti, skip song (preskočenie pesničky).

Tak teda, drahí priatelia, prajem Vám príjemné počúvanie hudby podľa Vášho gusta. Ja prepínam kanál na lexikológiu angličtiny, hups.... taký tam nie je

Zuzana Ďurišová - Zuzu

UČÍME SA

Jazykové okienko...

Aj vy radi jedávate „hranolky“? Dávate si topánky do „botníka“, či chodíte na kontroly k „alergológovi“? Nebojte, upálenie nikomu nehrozí, no v záujme rozšírenia našej materinčiny Vám prinášam niekoľko, verím, že užitočných a občas aj vtipných, správnych slovenských výrazov.

NESPRÁVNE – SPRÁVNE

alergológ, alergologička – alergiológ, alergiologička

blomba – plomba

botník (čes.) – topánkovník

cop (čes.) – vrkoč

čabajská klobása – čabiaska klobása

d'aleko viac – omnoho viac, oveľa viac

darček pre potešenie – darček na potešenie

detský kočiar – detský kočik

dokazovací materiál – dôkazný, dôkazový materiál

doprovod (čes.) – sprievod, sprevádzanie

hranolky (čes.) – hranolčeky

ísť pre vodu – ísť po vodu

jeden nikdy nevie – ktože ho (tam) vie

jedať – konať, robiť, počínať si, zaobchádzať

k čomu je to dobré? – na čo je to dobré?

kde ideš? – kam ideš? (smer)

kľud – pokoj

Koho je to kniha? – Čia je to kniha?

kvôli chorobe neprišiel – pre chorobu neprišiel

mať otázku na niekoho – mať otázku k niekomu

mať dopad – zasahovať, vplývať

mlsný (čes.) – maškrtný

neurčitá doba – neurčitý čas

obaja neprišli – ani jeden neprišiel

obťaž – ťarcha; ťažkosť, ťažoba

parapeta – parapet

perináč – perinák, periniak

počas voľného času – vo voľnom čase

poloostrov – polostrov

poľovnícky – poľovný (lístok, pes)

porcovať – porciovať

potencionálny – potenciálny, možný

potrebný k niečomu – potrebný na niečo

pozberať – pozberať (úrodu)

prídite! – prídte!

je tu pekne, že? – všakže je tu pekne?

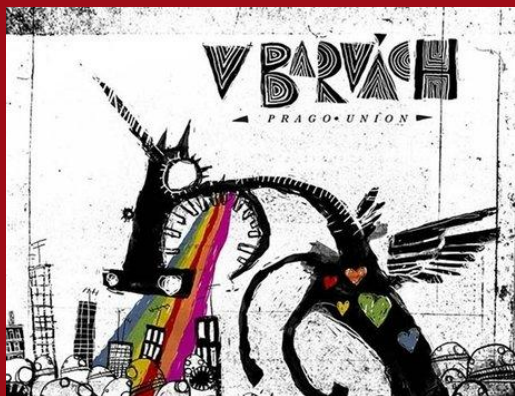
pekný výhľad, že? – pekný výhľad, však?

je to tak, že áno? – je to tak, všakver?

Zdroj:

<http://www.milujemeslovincinu.sk/jazykove-okienko/70-slovenskych-slov-a-spojieni-ktore-mozno-pouzivate-nespravne>

Prago Union

Buchnú dvere, výťah sa lenivo sunie hore a ja rýchlo šnurujem šnúrky. Z vrecka vyberám mobil, do uši tlačím štuple a snažím sa zbaviť nepríjemnej predstavy šedivých babiek tlačiacich sa do spoja MHD, ktorý je spravidla nasledovaný bojom o posledné voľné miesto. Hneď po ránu potrebujem rozptýlenie. Prechádzam priečinky ako killers, mumfords, sigur, oasis aj arctic a potom to príde - Prago. Prago, prago, prago - kopák, virbl hajtká a nič víc, už štartuje skoro každý môj deň.

Moja tvrdá hlava dlho obhajovala presvedčenie, že gitarová hudba je na svätom stolci jediná, a nikto ju odtiaľ nikdy nemôže vziať. Rozľahané gate a dlhé trička som vnímal ako pózu, málokedy som za vecou hľadal niečo viac. Až som sa vďaka čudným okolnostiam dostal k hip-hopovej formácii Prago Union.

Prvé počutia boli zlé. To, čo mi ponúkol istý známy video server, som považoval za bizarnú zlepeninu basy, bicích a šušlavého repu z ktorého nebolo nič nerozumieť.

Tak vec vnímal môj, do istej miery obmedzený gitarový mozog. To, čo ma ale prinútilo sa nad vecou zamyslieť, boli komentáre pod videom. („Kato je génus / zmenilo mi to život / neviem si predstaviť svet bez prago textov etc....“) čože .. ?

Po čase som, ale prišiel na to, že táto hudba je nielen počúvateľná, ale aj nadmieru obohacujúca, inšpiratívna a prínosná. Za celým týmto haló stojí Adam Svatoš, ukrytý pod voskovou pečatou pseudo - mien Kato a Deph.

Potom, čo sa tomuto „chlápkovi“ rozpadla legendárna mladá formácia Chaozz, vzal veci do vlastných rúk a rozhodol sa vystrojiť nový projekt. Fakticky totálne sám je schopný vytvoriť celý album, čo sa týka beat, text, rap aj spev. S pomocou živej kapely a skratčového DJa Mara to následne na koncertoch predhodí pred ľudí a tí na to idú aj s návnadou. Po napočúvaní môžem povedať, že Kato sa narodil s vnútornou poruchou. Sám o sebe tvrdí, že zatiaľ čo niekto vidí na ulici reklamu, číta faktúru alebo noviny, on všade vidí a spája rôzne slovné hračky, prešmyky a zlepenice.

Túto „brečku“ potom dá na papier a vychytáva rýmy a súvislosti. Aby toho nebolo málo, s obľubou sa vyhýba otrepaným klišé – témam, a tie, ku ktorým sa dostane, servíruje nanajvýš originálne. Za najväčší top na celej veci považujem fakt, že ak do jeho hudby spadnete a dáte pri prijímaní textov myšlienkam absolútnu voľnosť, už vás to neprestane baviť (a paradoxne to vravím práve ja).

Aj napriek tomu, že niektoré tracky som si vypočul už XY krát, stále sa v niečom nájdem, stále objavím novú metaforu alebo hračku, stále sa mi niečo vynorí a stále s niečim spojím. Vynárajú sa mi podobnosti v osobnom živote a spolu so smršťou basy, bicích a live kapely mi to, s odstupom času príde ako fungujúce perpetuum mobile. Možno aj preto je Deph kritikmi zaraďovaný medzi československý textársky top.

Je toho ešte mnoho čo povedať, spektrum môjho času, ale usína a tak vám prajem úspešný a naplnený čas. Oblastník čítajte, dobrú hudbu počúvajte a nevyhýbajte sa pozitívnym vplyvom.. Stačí jeden taký impulz, a môžu sa vám otvoriť nové dvere, napr. do sveta hudby... Adios.

Matej Král' – Kovi
www.pragounion.cz

Slepotá

Možno si ešte budete spomínať ako pred pár rokmi zapíňali prílohy časopisov a rôzne kalendáre pulty obchodov priestorové obrázky. Boli vyrobené špeciálnou počítačovou technikou. Výsledkom bol papier, na ktorom sa opakoval ten istý vzor nejakéj neforemnej mapy.

Priložený návod upozorňoval, že keď sa budete lepšie dívať, uvidíte, že na obrázku sa vám začnú zjavovať rôzne zvieratá, postavy či nápisy. Budete mať pritom pocit, že ich môžete chytiť do rúk.

Tí, čo sa tak dokázali dívať, boli nezmyselnými obrazmi uchvátení. Nebolo ich však veľa. Len málo kto si vedel upokojiť myseľ.

Väčšina nevidela nič. Nechceli veriť, že za spleťou nič nezmyselných kresieb je niečo iné ako neporiadok.

Dnes tieto obrázky vidieť len málo kde. Vymizli. Nevera však pokračuje. Sme totiž až pričasto klamaní. Preto sa bojíme byť verní pravde. Lenže niekto ten začarovaný kruh musí pretnúť.

ZAMYSLENIE

Ukončenie projektu z nemeckej katolíckej nadácie RENOVABIS

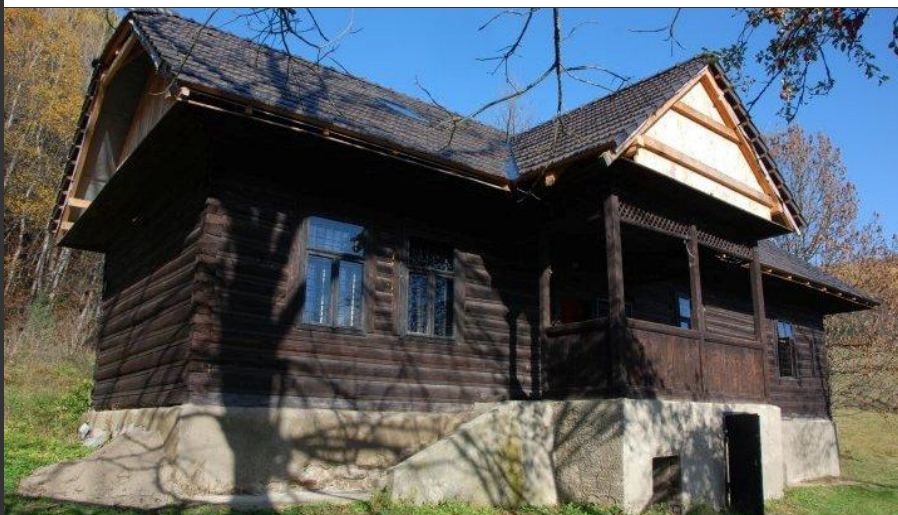
Ako ste už boli informovaný prostredníctvom predchádzajúceho oblasťníka spoločne sme dokončili grant z nemeckej katolíckej nadácie RENOVABIS určený na rekonštrukciu a dokončenie oblastnej chaty Kanné. Podaný projekt s číslom: SK 018549 a názvom: „Rekonštrukcia skautského duchovného a vzdelávacieho strediska KANNÉ (chata)“ sme získali v spolupráci s DR SLSK a jej zložkou Komisiou katolíckych skautov finančnú podporu vo výške: 18 000 €.

Teraz prichádza posledná fáza projektu, ktorá pozostáva z osobitných záverečných správ a z kompletného vyúčtovania celého získaného grantu. Tak podľa poporiadku, čo je potrebné na komplexné vyúčtovanie zahraničného grantu:

- splniť, evidovať a zverejniť všetky žiadané informácie vyplývajúce zo zmluvy o zahraničnom grante.
- pripraviť podrobné grantové a finančné správy žiadané nadáciou, ktorá ukazuje merateľnosť, či zrealizovaný grant má maximálne využitie.
- konkrétne faktúry a fotodokumentácia grantu.
- podpis náčelníka SLSK a poďakovanie.

Aj keď sa toto vyúčtovanie + správy zdá na prvý pohľad celkom jednoduché a málo byrokratické predsa pri konkrétnej realizácii komplexnej správy je papierovačiek taktiež dosť. V prvom rade sa pripravujú osobitné šanóny, z ktorých jeden ide do Nemecka a druhý ostáva v archíve SLSK. Následne jeho obsah tvorí:

1. Správa o projekte I. – prvá časť obsahuje podrobný popis kompletnej činnosti, ktorá bola uskutočnená v druhej fáze projektu, kde sú uvedené v krátkosti aj účtovné položky
2. Správa o projekte II. – druhá časť obsahuje podrobný popis dopadu zrealizovaného grantu a aktivít na situáciu oblasti regiónu východného Slovenska a akej cieľovej skupine sú výsledky projektu prístupné.
3. Finančná správa I. – pozostáva z

vyplnených tabuliek a finančných formulároch podľa kritérií grantovej nadácie, kde sú uvedené konkrétne čísla príjmov a výdavkov.

4. Finančná správa II. – v nej je uvedená a vyčíslená finančná hodnota zrealizovanej dobrovoľníckej práce, ktorá zároveň slúži ako pridaná hodnota projektu.

5. Zoznam výdavkov v sume vyúčtovaných ďalších 9. 000 €, nakoľko druhá polovica sumy prichádza na účet až po vyúčtovaní prvej časti projektu.

6. Zoznam všetkých faktúr, ktoré sú kontrolované a odsúhlasené predsedom DR SLSK a oblastným vodcom, ktorý je zároveň aj hlavným kontrolórom uskutočneného grantu nakoľko je Košickým arcibiskupom potvrdeným duchovným správcom skautského duchovného a vzdelávacieho strediska KANNÉ.

7. Príloha – dekrét, že je Mgr. M.

Raškovský je duchovným správcom.

8. Publikované a medializované správy o projekte - Skautské zvesti a oblasťníky VSO, ktoré nám vyplývajú zo zmluvy o grante.

9. Kompletná fotodokumentácia o vykonanej rekonštrukcii

10. POĎAKOVANIE za grant + poslať nejaký upomienkový predmet

To všetko je potrebné preložiť do anglického alebo nemeckého jazyka a poslať na podpis náčelníkovi na ústredie SLSK. Toto všetko by sme chceli s Vami všetkými pripraviť, dokončiť a poslať na nadáciu RENOVABIS do Nemecka ešte v mesiaci február a zároveň v spolupráci s DR SLSK pripraviť ďalšie projekty STOROČNICE SKAUTINGU.

Daniel Slivka - Xavier

Fotografujeme krajinu

Koľkokrát sa vám už stalo, že ste sa na výlete dostali na vyhladku, kde vás ohromil krásny západ slnka, či pôsobivá krajinná scenéria? Takéto jedinečné okamihy sa predsa musia zvečniť. Lenže keď si doma pozrieme fotografie, často sa stane, že výsledné zábery na nás už nepôsobia tým silným dojmom, ktorý sme mali pri ich snímaní. Zachytiť krajinu tak, aby rovnako emotívne pôsobila aj na fotografiine je jednoduché a vyžaduje si to veľa trpezlivosti.

Najbližšie keď budete fotiť krajinu, skúste sa na chvíľku zamyslieť, či vám niektorá z nasledujúcich rád nebude užitočná.

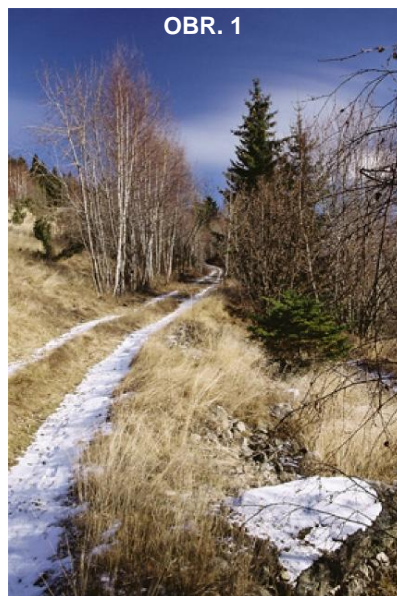
Neponáhľajte sa, nesnažte sa urobiť hneď čo najviac záberov s myšlienkou, že doma si ich vytriedite a nejaký dobrý sa už nájde. Umenie krajinné fotografie nespočíva v množstve vycvakovaných fotiek, ale schopnosti hľadať zaujímavé zábery, čo si často vyžaduje veľa času a trpezlivosti.

Pri záberoch krajiny sa často stáva, že v skutočnosti veľmi pôsobivá scéna vyzerá na fotografii plocho a bez hĺbky. Jedna z možností, ako tomu predísť, je zvýrazniť tretí rozmer (hĺbku) umiestnením nejakého zaujímavého predmetu do popredia. (veľká hĺbka ostrosti na obr. 1 zabezpečila dostatočne ostré nielen popredie, ale aj pozadie. Zasněžená cesta vedie náš pohľad do diaľky, zatiaľ čo zasněžený kameň vpravo vyvažuje kompozíciu.)

Skôr ako začnete hneď fotiť, radšej nechajte chvíľku na seba pôsobiť atmosféru daného miesta. Snažte sa prísť na to, čo spôsobuje, že daný záber pôsobí emotívne. Je to nejaký konkrétny objekt, línia, farba, či celkový charakter svetelnej atmosféry? Ako by ste daný prvok zachytili, zvýraznili?

Pre fotenie krajiny je najlepšie ranné a poobedňajšie svetlo. Slnko sa nachádza nízko nad horizontom a vytvára dlhé tieň, ktoré nechávajú vyniknúť aj najmenšej terénnej nerovnosti, čím sa zvýraznia línie a krajine to dodá hĺbku. (tak ako na obr. 2.) Do oranžova zafarbené svetlo má príjemný teplý tón a pôsobí mäkkko.

Ak fotíte dobre známe miesto, porovnajte ho s obrázkami na pohľadniciach alebo v knihách, aby ste videli ako iní fotografi volili prístup. Nie preto, že by ste ich chceli odkopírovať, ale aby ste sa nechali inšpirovať

Pri fotení buďte vynaliezaví. Skúšajte rôzne nastavenia expozície, hľadajte nové uhly pohľadu. Nefotíte iba vo vzpriamenej polohe. Nebojte sa ľahnúť si na zem, či vyšplhať na strom. Možno objavíte skvelý záber, ktorý by vám inak unikol.

Každé miesto v sebe skrýva množstvo zaujímavých námetov a je iba na našej predstavivosti a schopnostiach, aby sme ich dokázali zachytiť.

spracoval: Jozef Lenarčíč – Cichy
zdroj: Sprievodca odborkou fotograf

DUCHOVNO

Ak je Boh za nás,
kto je proti nám?

Keď on
vlastného Syna
neusiel, ale vydal ho
za nás všetkých,
akože by nám s ním
nedaroval všetko?
1Kor 2:2

Život v uctievaní | www.worshiplife.sk

Každý strom, ktorý
neprináša dobré ovocie,
vytrhajú
a hodia
do ohňa.

Dobry strom
nemôže rodiť zlé ovocie
a zly strom
nemôže rodiť dobré ovocie
(Mt 7, 18-19)

Život v plodnosti | www.worshiplife.sk

Lebo slovo
KRÍŽA
je bláznovstvom pre tých čo
idú do záhuby, ale pre tých,
čo sú na
ceste
spásy,
teda pre nás,
je Božou
mocou.
(1Kor 1,18)

Život na ceste spasý | www.worshiplife.sk

Winston Churchill o R. Baden-Powellovi

Dobre si pamätám na chvíľu, keď som prvýkrát uvidel hrdinu tohto článku, dnes známeho pod menom lord Baden-Powell. Išiel som s družstvom nášho pluku hrať na jazdecký turnaj do Meerutu. Bolo to veľkolepé športové a spoločenské podujatie britskej armády v Indii. Večer prebiehalo pred veľkým publikom amatérske predstavenie – jeden dôstojník oblečený do uniformy rakúskeho husára s atraktívnou dámou spievali veselé pesničky a tancovali. Bol som vtedy mladým poručíkom, sedel som v kresle a žasol nad kvalitou vystúpenia, ktoré by sa nepochybne ujalo na doskách ktorejkoľvek z našich hudobných siení.

Povedali mi: „To je B.-P. Úžasný človek! Vyhral Kader Cup, veľa sa hovorí o jeho aktívnej službe. Ako vojak vraj má pred sebou veľkú budúcnosť.“

Bol som šťastný, že som pri tejto príležitosti spoznal tohto nadaného slávneho človeka.

Uplynuli tri roky a stretol som sa s ním znovu. Miesto a príčina však boli úplne odlišné. Armáda lorda Roberta práve vstúpila do Pretórie a generál Baden-Powell, ktorý ubránil Mafeking po 217-dňovom obliehaní, mieril dvesto či tristo míľ od Západného Transvaalu podať hlásenie vrchnému veliteľovi. Napadlo mi, že by som s ním mohol spraviť interview pre Morning Post a získať tak informácie z prvej ruky o jeho slávnej obrane.

Jazdili sme spolu takmer hodinu. Keď rozprával, bol skvelý. Jeho historky ma vzrušovali a jeho zasa bavilo ich rozprávať. Nepamätám si už detaily, no môj telegram z tohto interview musel získať v novinách najlepšie miesto. Ešte pred odoslaním som mu to predložil na pozretie. Čítal článok so sústredenou pozornosťou, ba kde-tu bolo vidno i rozpaky. No keď dočítal, vrátil mi papier a s úsmevom dodal: „Hovoriť niečo vám, je hovoriť to ako gramofónu.“ Aj mňa to príjemne potešilo. V tých dňoch B.-P.-ho vojenská sláva zatienila reputáciu takmer všetkých známych osobností.

Ďalšie „B. P.“ – britské publikum – ho videlo ako fantastického vojnového hrdinu. Dokonca i tí, ktorí vojnu odmietali a vysmievali sa triumfu veľkej, organizovanej armády nad búrskymi farmármi, si neváhali pripíť na úspech dlhej, oduševnenej a tvrdošijnej obrany Mafeking, kde bolo sotva osem stoviek mužov proti desať alebo dvanásťkrát väčšej sile obliehateľov.

Nikto by neveril, že Mafeking vydrží čo i len polovicu času. Obliehanie neustávalo a národ, ktorý úzkostlivo sledoval všetky správy, striedavo obnovoval svoju nádej, aby znovu a znovu upadol naspäť. Milióny ľudí, ktoré nemohli osobne sledovať vývin vojnových udalostí, čakali deň čo deň na správu o úspechu v Mafeking. Keď konečne obletela svet správa o oslobodení, ulice Londýna sa stali nepriechodnými.

Prúdy nefalšovaného anglického patriotizmu sa uvoľnili do záplavy divokej, šialenej, detinskej radosti, akú nikto nevidel nikdy predtým ani potom až do Noci prímeria v roku 1918. No slávna Mafekingová noc možno predsa len drží rekord.

Vtedy sa zástupov priamo nedotýkali vojnové hrôzy. Radovali sa s rozmarným bláznením divákov veľkej športovej udalosti. Na rozdiel od toho, v 1918-om vďačnosť a vydychnutie si boli silnejšie ako jasot. Všetky srdcia totiž boli priamo zasiahnuté prežitými udalosťami a ulice boli po Armagedone ešte plné duchov.

Po juhoafrickej vojne B.-P. opustil vojenskú hierarchiu. Na svoj vek

Winston Churchill bol jedným z najväčších štátnikov 20. storočia. Dvakrát viedol ako premiér Veľkú Britániu (1940 – 1945 a 1951 – 1955). Mal dobrý politický čuch a včas zacítil zápach fašistických i komunistických ideí. Správne predpovedal ich snahu o zničenie západnej demokracie a odvážne proti nim bojoval. No okrem toho napísal i viacero skvelých kníh a v roku 1953 dostal Nobelovu cenu za literatúru. Zaujímavé je, že pre Churchilla bol jedným zo vzorov a „veľkých mužov našej doby“ zakladateľ skautingu Baden-Powell. Churchill kráčať po podobných životných chodníkoch ako B.-P. Chodil do podobných škôl, slúžil ako vojak v Indii i v Afrike a armádu nakoniec opustil kvôli verejnému životu. Ponúkame vám pasáž z knihy Veľkí súčasníci, v ktorej Winston Churchill píše o Baden-Powellovi.

Traja najslávnejší generáli, ktorých som vo svojom živote poznal, nevyhrali žiadne veľké vojny nad cudzími nepriateľmi. Napriek tomu ich mená, ktoré všetky začínajú na B, každý dôverne pozná. Sú to generál Booth, generál Botha a generál Baden-Powell. Generálovi Boothovi vďačíme za Armádu spásy; generálovi Bothaovi za United South African a generálovi Baden-Powellovi za skautské hnutie.

V tomto premenlivom svete si len s máločím možno byť istý. No zdá sa byť pravdepodobné, že o sto, dvesto a možno i viac rokov tieto tri monumentálne diela, ktoré vznikli počas nášho života, sa budú stále hlásiť k sláve svojich zakladateľov. Nie k tichej pamiatke odliatej do bronzu či kameňa, ale k ich inštitúciám, ktoré vedú a formujú životy a myšlienky ľudí.

dosiahol vynikajúcu kariéru; no všetky podstatné a kľúčové pozície mali vyparcelované ľudia, ktorých zásluhy boli mimo vojenských kruhov neznáme a ktorých mená nikdy nezískali verejný aplauz.

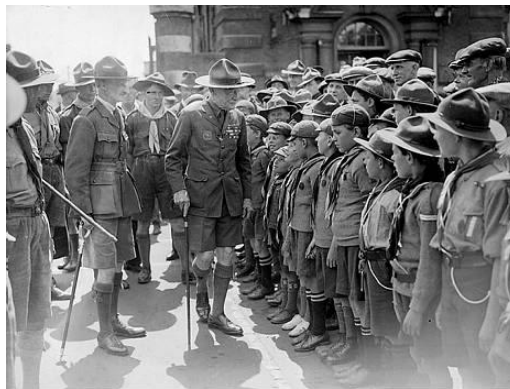
Vládu nepochybne škrelí prehnané ovácie, ktoré masy venovali jedinej osobe. Predsa nie je nič „teatrálne“ a „neprofesionálne“ v človeku, ktorý vzbudzuje také neriadené nadšenie človeka ulice? Všestrannému nadaniu sa v armáde nikdy nedôveruje. Ohováračské hlasy a profesionálna žiarlivosť rástli. Svetlú žiaru šťastia a úspechu začala postupne zahaľovať studená hmla, cez ktorú ešte bolo vidno slnko, no lúče už boli slabé, akoby v pološere.

Rozmary šťasteny sú však nevypočítateľné a jej metódy nejasné. Niekedy, keď sa najnevraživejšie mračí, pripravuje svoje najdrahšie dary. Aké šťastie pre B.-P.-ho, že sa začiatkom 20. storočia nepresadil do centra armádneho sveta a nepohltili ho všetky tie namáhavé a tajné prípravy, ktoré nakoniec umožnili Britskému expedičnému vojsku pripraviť sa na bitku pri Monse! Aké šťastie preňho a aké šťastie pre nás všetkých! Len tomu vďačí za to, že jeho sláva bola nakoniec zmysluplne využitá a že dostal príležitosť osobne poslúžiť veci trvalejšieho charakteru.

A len tomu vďačíme my za vznik inštitúcie, v ktorej sa prejavuje esencia britského génia a ktorá pevným putom kamarátstva spája mládež nielen anglicky hovoriaceho sveta, ale takmer všetkých krajín a národov pod slnkom.

Bolo to v 1907. roku, keď B.-P. zorganizoval svoj prvý tábor pre chlapcov, kde sa učili znalostiam zálesákov a disciplíne skautského života.

Dvadsaťjeden chlapcov zo všetkých sociálnych tried východného Londýna, z Etonu i Harrow postavilo svoje malé stany na ostrove Brownsea v Dorsetskom grófstve.

Z tohto skromného začiatku vytrysklo celosvetové hnutie skautov a skautiek, rokmi sa neustále obnovujúce, a dnes so silou viac než dvoch miliónov členov.

V roku 1908 uverejnil náčelník (Chief Scout), ako si hovorieval, svoju knihu Scouting for Boys. Tá oslovovala všetky zmysly pre dobrodružstvo a lásku k voľnému životu v prírode, ktoré sú v mladosti tak silné. No na pozadí toho povzbudzovala rytierskosť a hranie každej hry – skutočnej či zábavnej – usilovne a férovo, čo je najdôležitejším prvkom britského výchovného systému.

Úspech bol okamžitý a ďalekosiahly. Jednoduchá rovnošata – košeľa a krátke nohavice farby khaki, ktoré mohli nosiť aj tí najchudobnejší – vychádzala z rovnošaty starej juhoafrickej posádky generála Baden-Powella. Podobne sa i slávny klobúk s plochým okrajom a zovretým vrcholom, nosil v Mafekingu. Heslo „Buď pripravený“ vychádzalo z jeho iniciálok. Takmer ihneď sme počas prázdnin videli popri cestách Británie vykračovať malé oddiely a družiny skautov, veľkých i malých, s palicou v ruke. Šliapali vpred, tlačiac pred sebou malú káru s výstrojom a táborníckym vybavením, smerom k lesom a parkom, ktoré sa otvárali pred ich vzorovými sprievodmi. Tam sa vzápätí rozhoreli táborové ohne novej obrovskej armády, ktorej hodnosti a ocenenia nikdy nebudú prázdne a ktorej pochod sa nikdy neskončí, pokiaľ bude červená krv prúdiť v žilách mládeže.

Je ťažké zveličiť morálne a duševné zdravie, ktoré náš národ dostáva z tejto hlbokaj a jednoduchej koncepcie. V uplynulých dňoch získalo heslo Buď pripravený pre našu krajinu zvláštny význam.

Všetci, ktorí vidia blížiacu sa veľkú vojnu, vítajú prebudené britské chlapčensťvo. Ale nikto, ani ten najzarytejší pacifista, sa nad skautingom nepohoršuje.

Toto hnutie nemá militaristický charakter. Dokonca i najzatrpkutejší a najnevľúdnejší kritik v ňom vidí spôsob uvoľnenia mladistvej energie.

Úspech skautského hnutia viedol k jeho napodobňovaniu v mnohých krajinách, nápadne i v Nemecku. I tam malé oddiely vykračovali popri cestách, no tam ich hneď nasledoval pochod légii.

Veľká vojna sa rozšírila po svete. Skauti plnili svoju úlohu. Ich živé oči sa pridali k pozorovateľom pozdĺž pobrežia. Pri náletoch sme videli predstavenie, v ktorom dvanásť a štrnásťročných detí vykonávali chladnokrvne a s pokojom potrebné užitočné činnosti.

Mnoho ctihodných, slávnych a velebených inštitúcií a systémov zahynulo v búrke, ale skautské hnutie prežilo. Prežilo nielen vojnu, ale aj množstvo jej následkov. I medzi víťaznými národmi sa mnoho hnutí otupilo a stratilo, no skautské hnutie stále viac kvitne a rastie. Jeho heslo získava časom nový celonárodný význam. Každému srdcu hovorí svoje poslanstvo o povinnosti a cti. „Buď pripravený“ stáť poctivo na strane Práva a Pravdy, akokoľvek vetry fúkajú.

Winston S. Churchill: Great Contemporaries. London, 1938.

Preklad Pavel Hrica
www.storocnica.sk

Hélium hélium...co to vlastně je?

Niekde uprostred zimného skúškového sa už pár rokov prešovsky plesá. 2. februára 2013 sa táto udalosť spojila aj s oslavou 100ročnice skautingu na Slovensku. A mohli ste tu stretnúť skutočných hrdinov, aj bez neskutočných schopností. Teda okrem hélia.

Za každou skautskou akciou stoja týždne príprav a ľudia. U plesov je to zložitejšie, lebo majú svoje scenáre, ktorých sa treba držať. Pretelefonované hodiny na všetky svetové strany, hodiny

strávené vymýšľaním programu a tvorbou dekorácie, zháňaním vecí do tomboly....to všetko stíhali organizátori popri skúškach a uzatváraní známok, či práci. Čo ich držalo vo vzduchu? Hélium? Nie, skôr túžba tancovať.

Okolo šesťdesiat náročných hodín, to je plesový maratón. Lenže nejde len o tanec. Partie dobrovoľníkov pripravujú sálu, šaláty, doladujú posledné detaily. Pak sa aj oni hodia do gala šupky-dupky na parket. Nad ním sa vznášalo tak okolo sto héliových balónkov. Večer v znamení storočnice spestrila scénka o živote skauta a vodkyne počas skautského roka.

Možno to na pohľad vyzeralo bláznivo, ale taký je skauting. Tanečné kolá, či posedávanie pred podsadou o polnoci ešte prerušila tombola. Okrem tradičných či menej tradičných cien boli aj ceny útechy – večera pre dvoch v podobe sáčkovej polievky a iné kreatívne bubliny. A potom tanec až do ranných hodín, kedy sme metlami vyzametal posledných

tanečníkov. A zo všetkých táhlo hélium ☺

Maratón pokračoval pre skalných fanúšikov. Všetky stoly a stoličky museli dostať 2 ľudské nohy a vrátiť sa na svoje miesto. Všetko, čo sa ani nie pred dvadsiatimi štyrmi hodinami trepzlivo inštalovalo, teraz putovalo do klubovne či koša. Héliových hrdinovia to zvládli. Celú tú niekoľko mesačnú makačku i dvojdňový maratón zabeľli bez pomoci. Sláva im! Ako to zvládli? Mali pri sebe nejaké héliové balóny? Áno, ale až v cieľi. Lebo hélium je najlepšie.

Prepáčte, nechala som sa trochu unieť. Pravda je taká, že sú prosté a jednoducho skvelé. Česť ich pamiatke.

Terézia Hrabčáková – Ihlička
foto: Roman Pavlik

REKLAMA

propagačné a eventové

ODZNAKY - MAGNETKY

s priemerom 37 mm

Ideálne ako:

- **propagácia zboru či oddielu**
- **darček pre účastníkov eventov**
- **poďakovanie sponzorom i partnerom**

Pre skautské zbory za zvýhodnenú cenu už od 1 ks.

Odznak - 0,40 € /ks, Magnetka - 0,50 € /ks.

0902 156 999 ● www.grafitek.sk ● info@grafitek.sk

Never ending story

Kráska M, čo sa rada potuluje, rada sa i stráca. Doma je všade, kde príde, ale ona sa radšej skrýva. Je to žena, čo od nej chcete? Aby Vám všetko povedala rovno na rovinu? Či nebudaj do očí? To ona nerobí. Je hanblivá a často musíte urobiť prvý krok. Keď sa s ňou ale zoznámite, očarí Vás svojou jednoduchosťou i zložitou zároveň. Nebudete už vedieť bez nej žiť. Je samé prekvapenie a popravde, s ňou nikdy nebudete vedieť na čom ste. Ale tie chvíle, kedy sa ňou necháte uniesť, kedy M dovolíte viesť Vás za ruku....sa dotknú vašej duše a Vy už nikdy nebudete ako predtým. Je to beťárka, no milujeme ju takú, aká je. Žena ako žiadna iná. Ona – MOTIVÁCIA.

Prezývame ju aj inšpirácia a bez nej sa nám len ťažko žije. S ňou niekedy ešte ťažšie, ale to je v poriadku. Upokojí nás zástup jej ctiteľov v dlhom historickom rade za sebou až....možno až po prvých ľudí. V našich životoch sú veci, ktoré robíme, lebo musíme. A potom sú veci, ktoré chceme. Hudobník, ktorý chce zahrat skladbu pri ktorej sa tisnú slzy do očí. Kuchár, ktorý chce ukuchtiť rozplývajúci sa zákusok. Krajčírka, ktorá chce ušiť šaty v ktorých sa niekto bude cítiť výnimočný.

Dobrovoľník, ktorý chce pripraviť akciu, ktorou niečo zmení. Aj my potrebujeme k našej činnosti motiváciu, lebo ak nechceme....má to zmysel?

Som žena a i tak si s Motiváciou nerozumiem. Aspoň trikrát za týždeň ma opustí a môj vesmír sa rozpadne. 100 krát som si povedala, že to nemá zmysel, že to vzdávam, či už so skautingom, školou. A stokrát som našla dôvody prečo ísť ďalej. Niečo sa stane a motivácia je späť. A ja svoj vesmír vystaviam nanovo. Schizofrenia? Nie, iba motivácia, ktorá nie je stála.

Po tých rokoch oľutovania ju ale predsa len trochu poznám. Skrýva sa v mojich starých cancákoch, listoch od decák či priateľov, hudbe a knihách. To sú trezorové rezervy, kde viem, že ju vždy nájdem. Je aj na mnohých nových miestach, kde ju objavím, len ak vykročím zo svojej ulity. Odvážnych a bláznov má obzvlášť rada. Vyratúvať tých, čo vykročili zo stereotypu za ňou tu nebudem. Určite aspoň pár poznáte. Niektorých možno aj osobne. Dôležité je, že nechať sa inšpirovať a inšpirovať iných sú dve najskvelejšie veci. Lebo medzi nimi je Váš zážitok, život, ktorý stálo za to žiť.

Bez motivácie sa ťažko kráča. Čim sme starší, tým ťažšie sa nám prijíma podsúvaná motivácia od iných (musíš sa učiť, inak neskončíš školu a nič z teba nebude!). Jasné, že namotivovať vlčá je jednoduchšie ako rovera. Za zamyslenie stojí, či aj my sami nie sme zodpovední za rozpoznanie svojej motivačnej žienky, lady v našom vnútri, ktorá nám pomáha urobiť neskutočné veci (Chcem zmeniť svet – skúsím urobiť pre ľudí akciu, kde

sa zabavia bez alkoholu a drog). Ak chceme, dokážeme zanechať tento svet o trochu lepší, ako sme ho našli. Ako svet, v ktorom chceme žiť. Bez motivácie to pôjde asi ťažko, ale keď objavíte jej skrýše, je vhodné a žiaduce ju často navštevovať. Je to nekonečný príbeh.

HEJ! chcete naplno žiť? Hrať, spievať, oddať sa tancu? Nikdy sa nezastaviť a nude nedať šancu? (Polemic) Verte svojim snom, otvorte svoju myseľ motivácii a nedajte sa odradiť nezdarom, či kritikmi. „Neklad si otázku: Čo potrebuje svet? Opýtaj sa seba, čo ťa oživuje a choď to robiť, pretože svet potrebuje ľudí, ktorí ožili.“ Matej Farkalín

Inšpirované Matejom Farkalínom, dobrovoľníkom, peer aktivistom, ktorý už roky pracuje na zlepšení sveta a presvedčení ľudí, že keď sa chce, tak sa dá.

<http://www.peersnv.sk>
Terézia Hrabčáková - Ihlička

TERMÍNY

Poslať inventarizáciu	15. 3. 2013	Soaré	26. – 28. 4. 2013
Hlásenie o činnosti	31. 3. 2013	sv. Juraj	24. 4. 2013
Darovanie 2% FO	30.4.2013	...	

In vino veritas

S príchodom jari väčšina mladých začína premýšľať aj o lete a drvivá väčšina skautov stojí pred dilemou brigáda vs. tábor. Hoci sa zdá, že víťaz môže byť len jeden, existuje jedno prijateľné riešenie a to zber hrozna na kamenistých svahoch východného Francúzska. Hrozno začína dozrievať približne v prvej polovici septembra, a zberačky trvajú cca 10 až 20 dní takže pre väčšinu vysokoškolákov žiaden problém ;).

Ale pekne po poriadku. Ja som sa k tejto brigáde dostala minulého roku v máji, keď som na stránke ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny medzi ponukou voľných pozícií v zahraničí narazila na agentúru apcon.nl. Tá sídli v Holandsku a za poplatok 99€ vám podľa vašich časových možností dohodí farmára a oznámi termín začiatku práce. Keďže všetko závisí od počasia, presný dátum býva známy cca 5-7 dní pred začiatkom zberu a tak je to trochu o nervy s cestovaním ale všetko sa dá, možno dokonca získate aj last minute zľavu. Cestovanie je druhá položka, ktorú si hradíte a vybavujete sami a teda hľadať spoje na nejakú opustenú samotu na francúzskom vidieku je pekná fuška a pravdepodobne vás to bude stáť kopec nervov ale konečný výsledok stojí za to.

Ešte existuje druhá možnosť, a to hľadať si farmára na internete na vlastnú päsť. Mnohé rodinné podniky majú vlastné internetové stránky, kde prezentujú svoje víno a tak nie je problém napísať, či hľadajú zberačov. Väčšinou sa jedná o vinice v okolí Lyonu a Clermont Ferrand. Fantázii sa samozrejme medze nekladú, ale tak napríklad farmy v okolí Burgundska majú radšej vlastných ako cudzincov takže je to vec regiónu. Čomu sa ale

určite nevyhnete nikde vo Francúzsku je nie veľké nadšenie hovoriť po anglicky, resp. národná hrdosť na ich vlastných jazyk, teda aspoň čo sa starších a úradných bytostí týka.

Vyzbrojte sa teda aspoň základnými frázami, najlepšie však francúzsky hovoriacim ľudským jedincom.

Samotná zberačka je už záťaž a zároveň potešenie pre všetky zmysly. Pracuje sa približne 8 hodín denne, od rána cca 7:30 do 17:30 s prestávkou na obed a celkom častými mini občerstveniami, skladajúcimi sa z čokolády, skvelých francúzskych syrov či klobásy a samozrejme, nechýba domáce víno. Za stravu sa vám strháva približne 15€ denne ale rozhodne si ich nájdete na tanieri do posledného centu. Väčšinou sa každý deň dočkáte mäsa na obed aj večeru a určite si rozšírite obzory čo sa týka zeleninových či iných príloh. Ale budete to potrebovať, nakoľko sa maká v dosť vysokom tempe, neustále zohnutý a oberajúci hrozno z krov, ktoré sú vam sotva po kolená.

S tým súvisí aj fakt, že už po prvom dni budete vyzerat' akoby na vás zaútočila svorka divokých mačiek a po druhom dni budete mať pocit, že sa už nikdy nevyrovnáte. Niekedy počas štvrtého dňa začnete nachádzať zvláštnu radosť v každej naschvál rozpučenej bobulke hrozna ale zároveň si uvedomíte, že už vás chrbát nebolí, resp. už vás viac bolieť nemôže tak už je to fajn. Ale to všetko Vás len viac zbliži a zbije poriadnu partu spolu s ostatnými zberačmi, čo sú v prevažnej miere mladí ľudia najmä zo Západnej Európy.

Počas dlhých spoločných večerí, ktoré sa väčšinou natiahnú na 3/4 hodiny si budete porovnávať škrabance a životné názory. Skonzumujete množstvo syrov, ešte viac vína a popritom si precvičíte angličtinu ale pravdepodobne aj

nemčinu, španielčinu, holandsčinu či portugalčinu. Preberiete všetky možné témy a životné postoje a pri tichom pozorovaní nočnej oblohy si uvedomíte, že nie je až tak zle na svete, a stojí za to raz za čas prevetrať cestovateľské topánky.

Po dvoch týždňoch tak budete odchádzať s obrovským rešpektom voči každej jednej fľaši vína, ak nie ste introvert tak aj pár adresami a pozvaniami do rôznych kútov kontinentu a peňaženka plnšia približne o 2 minimálne slovenské mzdy (už po odrátaní stravného) Vám úsmev rozhodne nezmaže. Nie je o čom, je to skvelá skúsenosť.

Jana Hrabčáková – Hviezdička

viac info:

<http://anastaziariskantna.blog.cz/>

MYŠLIENKA

„Najväčšie dobro, aké môžete spoločnosti ako jej člen preukázať, je účasť na občianskom dianí.“

Baden-Powell - Rovering to Success

Indulona VII.

22. - 24. 3.
vo Švite

cena: 14€

Nahlasovanie na
sklenkamaj@gmail.com,
0902 510 494

témy

Umenie a gýč
Udalosti Veľkej noci

hostia

Mgr. Juraj Kresila, PhD.
Mgr. Mária Dravecká

„Ani Veľkí Figurovia, ale ani drobné figúrky, disciplinované a poslušné nezachránia svet, ak ho nezachránia obyčajní, statoční ľudia.“

Dominik Tatarka, O vládcovi Figurovi

Môže jeden človek zmeniť svet?

**Ak áno, je potrebná len statočnosť alebo aj niečo iné?
Ak nie, v čom sa Dominik Tatarka mýli?**

Napíš esej a príď na Víkend so Sofiou.

Všetci účastníci súťaže sú pozvaní zúčastniť sa vyhodnotenia v dňoch 5.-7.4.2013 na Donovaloch. Víkend bude plný diskusií, hier a aktívneho oddychu. Súčasťou programu bude kurz ako písať esej od učiteľov Kolégia Antona Neuwirtha, autorské čítanie esejí, ktoré bude vedené členom poroty, a samozrejme vyhlásenie výsledkov.

ΣΟΦΙΑ 2013
SOFIA 2013
esejistická súťaž pre študentov

- 1.cena - plné štipendium na Letnú univerzitu KAN + 50 € poukážka na nákup kníh v internetovom obchode + ročné predplatné Impulzu + polročné predplatné .hýždňa
- 2.cena - plné štipendium na Letnú univerzitu Kolégia Antona Neuwirtha + 30 € poukážka na nákup kníh v internetovom obchode + ročné predplatné časopisu Impulz
- 3.cena - plné štipendium na Letnú univerzitu Kolégia Antona Neuwirtha + 20 € poukážka na nákup kníh v internetovom obchode + ročné predplatné časopisu Impulz

www.letnauniverzita.sk/sofia

termín odovzdania: 28.2.2013

.týždeň

postoy.sk
diálogo a preda

impulz

f4c

Pozor, pozor!

Táto pozvánka je určená pre tých z vás, ktorí majú chuť pracovať na sebe a pritom urobiť niečo prospešné aj pre svoj oddiel či zbor. Keďže tu máme nový rok a s ním plno výziev a ponúk prichádzame s jednou aj my: ďalší ročník Radcovského kurzu!

Na čo sa môžeš na Radcáku tešiť? Naučíš sa robiť program, ktorému žiadny skautík neodolá, plno motivácie, ktorá ťa bude hnať dopredu a možno zistíme aj čo sú to tie povestné "soft skills"...

Ako obvykle je určený skautom a skautkám vo veku od 13 rokov.

Adeptom určite nesmú chýbať vedomosti z nováčikovskej skúšky.

Kurz pozostáva z troch víkendov a skúšok:

15. - 17. 3. 2013 (Chata Kanné)

19. - 21. 4. 2013

7. - 9. 6. 2013 (pod holým nebom)

skúšky: začiatok septembra

Účastnícky poplatok za kurz je 25€/osoba. Na kurz je potrebné sa nahlásiť najneskôr do 10.3. na adrese: <https://docs.google.com/spreadsheet/ccc?key=0AmNsTjQkNRRvdHBzYIJ1OXBmTktNSW0zUUdLZzhHMIE&usp=sharing>.

Potrebné údaje: Meno+ prezývka, zbor, oddiel, dátum narodenia, funkčný kontakt: email a telefón.

Vydal Slovenský skauting, Východoslovenská oblastná rada

Termín vydania: MAREC 2013

Nepredajné, len pre vnútornú potrebu. Neprešlo jazykovou úpravou.

Autori článkov:

Erik Prestl (49. zbor Geronimo Prešov)

Jeleň Rudolf (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Mária Malinová - Maša (3. zbor Aničky a Bořivoja Uhrových Kežmarok)

Jozef Mikloš - Mufi (49. zbor Geronimo Prešov)

Vlado Janečka – Bobor (predseda KDSS)

Zuzana Ďurišová – Zuzu (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Matej Král – Kovi (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Marek Varga (kaplán Univerzitného pastoračného centra v Prešove)

Daniel Slivka – Xavier (predseda Duchovnej rady SLSK)

Jozef Lenarčič – Cichy (120. zbor prof. Pavla Bileca Humenné)

Terézia Hrabčáková – Ihlička (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Jana Hrabčáková – Hviezdička (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Grafická & textová úprava:

Dávid Rikk – Yan (112. zbor Prameň Prešov – Sekčov)

Bankové spojenie:

Tatrabanka, pobočka Prešov, kód banky 1100,

č. účtu 266 671 8114, IČO: 37792725

